

Sygn. akt IX W 279/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14kwietnia 2017r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący - SSR Beata Kalińska

Protokolant – st. sekr. sąd. Jolanta Jarmołowicz

w obecności oskarżyciela publ. nie stawił się zawiadomiony prawidłowo

po rozpoznaniu w dniu 27/02/2017r., 27/03/2017r.,13.04.2017r. sprawy

A. K.

s. J. i B. z domu L.

ur. (...) w C.

obwinionego o to, że:

w dniu 22 grudnia 2016r. o godz. 22:02 w O. na ul. (...) kierując samochodem marki O. (...) o nr rej (...) przekroczył dozwoloną prędkość o 49 km/h, jadąc z prędkością 99 km/h na ograniczeniu do 50 km/h

- tj. za wykroczenie z art. 92a kw w zw. z art. 20 ust. 1 Ustawy Prawo o ruchu drogowym

ORZEKA:

I. obwinionego **A. K.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 92a kw w zw. z art. 20 ust. 1 Ustawy Prawo o ruchu drogowym i za to z mocy art. 92a kw skazuje go na **karę grzywny w wymiarze 400zł(czterysta) złotych;**

II. zwalnia obwinionego od kosztów postępowania i opłaty.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Sąd Rejonowy w O. wyrokiem z dnia 14.04.2017r.uznał obwinionego A. K. za winnego popełnia wykroczenia z art. 92akw, w zw. z art. 20ust.1, Ustawy Prawo o ruchu drogowym tj. , za to, że w dniu w dniu 22 grudnia 2016r. o godz. 22:02 w O. na ul. (...) kierując samochodem marki O. (...) o nr rej (...) przekroczył dozwoloną prędkość o 49 km/h, jadąc z prędkością 99 km/h na ograniczeniu do 50 km/h i za to skazał go na karę grzywny w wymiarze 400złoty i zwolnił od obciążania kosztami postępowania i opłatą.

Obwiniony A. K. z zawodu(...) , jest zatrudniony w hotelu (...) w O. . Odmówił odpowiedzi na pytanie na temat wynagrodzenia. Jest kawalerem ,nie ma nikogo na swoim utrzymaniu. Nie był uprzednio karany sądownie, natomiast w 2015r był karany przez Policję w postępowaniu mandatowym. za przekroczenie prędkości.

(dane osobopoznawcze k.29, , wydruk z bazy (...) k.8,).

W dniu 22grudnia 2017r. patrol policji w składzie (...) pełnili służbę na terenie O. . Około godziny 22:00 dokonywali kontroli statycznej pomiaru prędkości pojazdów na ul.(...) . Miejsce pomiaru jest terenem zabudowanym , gdzie obowiązuje ograniczenie prędkości do 50km/h. Do pomiaru zostało użyte urządzenie U. , posiadające aktualne świadectwo legalizacji ponownej . O godzinie 22:02 na ul. (...) funkcjonariusz Policji M. W. (1) dokonywał pomiaru prędkości w terenie zabudowanym ,pojazdu obwinionego m-ki O. (...) o nr rej. (...), którego kierujący przekroczył prędkość o 49km/h ,jadąc z prędkością 99km/h. Pomiar prędkości ,był dokonywany z odległości 169m . Obwinionemu został okazany pomiar prędkości wraz z odległością z jakiej pomiar był wykonywany. Od razu oświadczył , że nie przyjmuje żadnego mandatu , bo zna radar i jego działanie i nie ma pewności czy to na pewno jego prędkość. Nie żądał świadectwo legalizacji ponownej użytego do pomiaru urządzenia ani jego numeru.

(d. notatka urzędowa k.3, , świadectwo legalizacji ponownej urządzenia pomiarowego k.4, zeznania świadków M. W. (1) k.30-30v, R. W. (1) k.31, Pismo K. O. k.71 , płyta z K. k.40-zdjęcia pomiaru d. wyjaśnienia podpisane przez obwinionego k.14-19, wyjaśnienia złożone na rozprawie k.129-30v, pismo obwinionego k.85-95)

Obwiniony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu wykroczenia. Przedłożył pismo , które określił jako swoje wyjaśnienia. Podpisane przez obwinionego pismo ,co do treści stanowi ,wielokrotnie powielany przez obwinionych w podobnych sprawach ,wydruk z Internetu , cyklicznie załączany przed tutejszym Sądem, przez sprawców przekroczenia dozwolonej prędkości. W piśmie tym powołano się na interpretacje różnych orzeczeń wydanych na terenie Polski w różnych sprawach , m-in. wydanych przez Sąd Okręgowy w(...), Sądu Rejonowego w (...), Sądu Rejonowego w (...), Sądu Rejonowego w (...), z których ostatnie rozstrzygnięcie ma dotyczyć miernika I. -1 , który w przedmiotowej sprawie nie zostało użyty. Obwiniony powielając ten wydruk próbuje uniknąć odpowiedzialności za zarzucane mu wykroczenie. Opierając się przy tym na wywodzie , że urządzenie U. nie spełnia wymagań , ponieważ nie zapewnia identyfikacji pojazdu, a skoro nie zapewnia wskazania pojazdu ,to postępowanie powinno być umorzone. Ponadto przeprowadził swoją wykładnię przepisów i uznał , że świadectwo legalizacji ponownej wydane przez urząd jest sprzeczne z konstytucją , ustawami ,umowami międzynarodowymi i rozporządzeniami. Wreszcie że skoro jego zdaniem pomiar dotyczył kolumny pojazdów , to nie dotyczył jego pojazdu . Cytując rozstrzygnięcia w/w Sądów w sprawach o innym stanie faktycznym odwoływał się do opinii biegłych tam powołanych ,cytował ich wypowiedzi na temat brak szkoleń w obsłudze urządzeń pomiarowych . Na to , że policjanci dokonujący pomiaru nie byli w stanie wykonać pomiaru precyzyjnie z uwagi np. na wystąpienie efektu ślizgania., czy efektu cosinusa.

Na rozprawie obwiniony wyjaśnił ,iż w dniu zdarzenia jechał z kierunku J. w kierunku ul. (...). Jechał ul. (...) jako pierwszy od strony sygnalizacji świetlnej , a odmówił odpowiedzi na pytanie , którym pasem się wówczas jechał . Pojazd O. (...) , którym jechał ma poj.(...) ,(...) z manualną(...) biegową skrzynią biegów. Prędkość swojego pojazdu określił na około 50-53km/h. Potwierdził , że został mu okazany pomiar prędkości i odległość , z jakiej był wykonywany.

Wyjaśnił , że jechał jako pierwszy pojazd , pozostałe pojazdy były za nim z tyłu. Podał , że równoległe z nim jechał inny pojazd , ale nieco z tyłu z prawej strony . Tego dnia było mokro, a jezdnia była czarna. Tren był oświetlony latarniami ulicznymi. Podał , że nie pytał o świadectwo legalizacji urządzenia tylko o jego model i nazwę .

Według obwinionego pomiar jest autentyczny wtedy ,gdy jedzie jeden pojazd , nie jest tak gdy auta jadą w kolumnie lub równoległe obok siebie. Wiedzę swoją oparł na przekazach z telewizji i (...), w tym książce „ Zrozumieć policyjny radar i lidar” oraz na krytycznym opracowaniu S. J. i to w zakresie możliwości urządzenia pomiarowego , jak i w odniesieniu do podmiotów korzystających i używających w/w urządzenia pomiarowego U. .

Obwiniony założył , że urządzenie mogło być źle skalibrowane., mogło być tak , że policjant mierzył inny pojazd a nie w pojazd obwinionego. Potwierdził , że pomiar został mu okazany , ale zdaniem obwinionego to nie była to prędkość jego pojazdu ,ponieważ stanowczo jechał z prędkością 50-53km/h. Obwiniony „ winą „ za przekroczenie prędkości obciążał urządzenie użyte do pomiaru, ponieważ , że nie identyfikuje pojazdu mierzonego. Nie miał również pewności czy urządzenie było sprawne , właściwie obsługiwane a pomiar właściwie wykonany , czy w ogóle policjant

miał świadomość prawidłowo wykonanego pomiaru, bo przecież gdy pomiar był błędny, urządzenie może tego nie sygnalizować .

(d. wyjaśnienia podpisane przez obwinionego k.14-19, wyjaśnienia złożone na rozprawie k.129-30v,pismo obwinionego k.85-95)

Sąd zważył , co następuje.

Wyjaśnienia obwinionego ,w których przeczy przekroczeniu prędkości ustalonej urządzeniem pomiarowym ,nie zasługują na podzielenie . Nie do przyjęcia jest argumentacja zaprezentowana przez obwinionego , mająca zaświadczyć o tym , że jechał z dozwoloną prędkością tj. 50km/h. ,czy też określoną na 53-km/h a wynik pomiaru dotyczył , innego pojazdu.

Tej wersji przeczy zeznania funkcjonariuszy Policji , w szczególności wykonującego pomiar świadka M. W. (1) . Świadek, będąc funkcjonariuszem z Wydziału Ruchu Drogowego, przedstawił w jaki sposób dokonywał pomiaru prędkości pojazdu obwinionego , jak utrwalił na zdjęciach wynik pomiaru i odległość oraz czas pomiaru. Ponadto dla celów poglądowych sfotografował ulicę ,na której był wykonywany pomiar, zdjęcie to również daje możliwość oceny warunków atmosferycznych jak i widoczności w dniu pomiaru. Sąd uznał ,iż zeznania przesłuchanego świadka M. W. są logiczne i spójne i dał im wiarę. Okoliczności podjętych przez funkcjonariusza czynności zostały zawarte w dokumentacji w postaci notatki urzędowej.

Za błędny należy przyjąć tok rozumowania przyjęty przez obwinionego odnośnie naruszenia treści art. 371§2kpk podczas przesłuchania świadka R. W.. J. to przepis postulatywny o ograniczonym zakresie oddziaływania. Podczas przesłuchania świadka M. W. , który dokonywał czynności pomiaru prędkości, nie było innych świadków na sali rozpraw. W niniejszym Wydziale nie ma innych pomieszczeń dla oczekujących na przesłuchanie świadków ,jak korytarz sądowy. Dywagacje w tym zakresie są nielogiczne również i z tego względu , że świadkowie M. W. i R. W. z racji pełnienia służby w tym samym wydziale się przecież kontaktują. Zresztą świadek R. W. pełnił rolę osoby asystującej i Sąd uznał , że jego zeznania nie wnoszą nowych okoliczności do sprawy .

Nadmienić należy , że urządzenie użyte do pomiaru posiadało aktualne świadectwo legalizacji ponownej, ważną do 30 listopada 2017r.. Urządzenie laserowe U. jest wyposażone w laserowy celownik optyczny i gdy obrany jest obiekt poddany pomiarowi, urządzenie wysyła sygnał ,gdy pomiar jest nieprawidłowy. Specyfika działania urządzenia U. pozwala nawet z szeregu pojazdów poddać kolejny z nich pomiarowi i nie musi to być pierwszy z kolumny , by wynik pomiaru prędkości był wiarygodny. Precyzja tego urządzenia została zatwierdzona przez Urząd Miar i jest to urządzenie legalnie wykorzystywane przez uprawnione organa do pomiarów prędkości, bez względu na to czy obwiniony reprezentuje odmienne stanowisko. Jest to urządzenie , które wykrywa i eliminuje błędy pomiaru o czym operator tego urządzenia jest informowany. Jest to ręczny miernik prędkości i do wiarygodności pomiaru nie wymaga statywu. Ekran (...) ma funkcję podświetlania , może być użyty w trudnych warunkach atmosferycznych z pobocza drogi , a celownik optyczny umożliwia wybór dowolnego celu na drodze ,niezależnie od liczby pojazdów oraz pasów ruchu. Natomiast brak funkcji identyfikacji pojazdu ,nie jest równoznaczny ze stwierdzeniem o wadliwości użytego urządzenia pomiarowego.. Identyfikacji pojazdu dokonuje człowiek ,w tym przypadku funkcjonariusz dokonujący pomiaru i ta okoliczność podlega ocenie prawnej. Zakładanie z góry jego nierzetelności , jak i twierdzenie , że nie posiada wiedzy, że zdaniem obwinionego jest ona niewystarczająca do obsługi tego urządzenia, jest subiektywnym odczuciem obwinionego. Kalibracji urządzenia też dokonuje człowiek, jak i legalizacji ponownej urządzenia.

Interpretacja pomiaru dokonana przez obwinionego, jak i ocena sytuacji , jawi się dozwoloną, ale dowolną ,nie popartą wymaganą w tym zakresie wiedzą, zarówno odnośnie parametrów w/w urządzenia i sposobu jego użycia do pomiaru prędkości pojazdu obwinionego, a tym bardziej przekonanie , że instrukcja tego urządzenia zawiera istotne braki uniemożliwiające prawidłowe nim operowanie.

Żadne urządzenie pomiarowe nie działa samodzielnie , bo takie nie zostało skonstruowane , zawsze identyfikacji oznaczonego pojazdu dokonuje człowiek , dotyczy to również bardziej zaawansowanych przyrządów pomiarowych , jak np. (...).

Podczas , gdy profesjonalnie wykonany pomiar prędkości wykazał , że obwiniony nie jechał z deklarowaną prędkością tj. 50-53km/h , a przekroczył ją znacznie bo o 49km/h na odcinku pomiaru 169metrów .Odcinku , gdzie urządzenie to, przy dużo większych możliwościach technicznych ,dopuszcza błąd pomiaru w granicach +_ 3 %.

Obwiniony jechał jako pierwszy pojazd ,najbardziej wysunięty na ul. (...) od strony sygnalizacji świetlnej , co zresztą potwierdził w swoich wyjaśnieniach i to jego pojazd a nie innych uczestników był poddany pomiarowi prędkości.

Funkcjonariusz Policji był uprawniony do obsługi użytego urządzenia pomiarowego . W związku z przebiegiem służby ,w ramach szkolenia w centrum Szkolenia Policji w L. , odbył ogólne szkolenie z obsługi urządzeń wykorzystywanych do pomiaru prędkości., tj. takich , które wówczas były wykorzystywane do pomiaru, co nie oznacza , że nie posiada wiedzy w zakresie obsługi użytego w niniejszej sprawie urządzenia. Aktualnie obowiązujące przepisy nie wymagają do obsługi urządzenia (...) żadnych szkoleń , lecz zapoznania się z instrukcją urządzenia, która również została załączona do przedmiotowego postępowania. Podkreślić należy , że gdyby urządzenie pomiarowe zostało użyte nieprawidłowo , skutkowałoby to wyświetleniem się napisu error i w konsekwencji uniemożliwiło w ogóle dokonanie pomiaru. Brak jest również podstaw do stwierdzenia by w dniu pomiaru istniały inne czynniki , które zakłócałyby prawidłowość pomiaru.

Istotnym jest by obwiniony zweryfikował swoje faktyczne zachowanie na drodze , podczas gdy jego postawa jest bezkrytyczna.. Obwiniony przywołując orzeczenia innych sądów w Polsce ,zdaje się zapominać , że każdy Sąd rozstrzyga samodzielnie zagadnienia faktyczne i prawne.

Strona przedmiotowa wykroczenia zarzucanego obwinionego obejmuje każde naruszenie ograniczenia prędkości , tym bardziej , że poruszanie się pojazdów na drodze z obowiązującą prędkością , stanowi jednocześnie istotny warunek bezpieczeństwa na drogach i to bez względu na natężenie ruchu czy sprzyjające warunki atmosferyczne.

Reasumując , zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w pełni potwierdza zawinienie obwinionego w zakresie popełnienia zarzucanych mu wykroczeń z art. 92a kw w zw. z art. 20ust.1 Prawa o ruchu drogowym .Obwiniony swoim zachowaniem naruszył porządek ruchu drogowego, nie stosując się do ograniczenia prędkości na trasie objętej pomiarem. Uprzednio za przekroczenie dozwolonej prędkości został ukarany w postępowaniu mandatowym w 2015r. (...) znaków i sygnałów drogowych ma za zadanie porządkowanie ruchu i gwarantowanie jego bezpieczeństwa. Słusznie wskazuje się, że niestosowanie się do znaków, sygnałów lub poleceń zakłóca porządek ruchu i stanowi groźbę dla jego bezpieczeństwa (A. Gubiński (w:) T. Grzegorzcyk, A. Gubiński, Prawo wykroczeń..., s. 218).

Każdy z uczestników ruchu drogowego , w tym obwiniony, jako kierujący pojazdem jest zobowiązany stosować się do istniejącego oznakowania, w tym do stosowania się do ograniczeń prędkości. Obwiniony potwierdził , że wiedział o dopuszczalnej w tym miejscu prędkości , poruszając się w terenie zabudowanym.

Przy wymiarze kary ,jako okoliczności obciążające , Sąd miał na uwadze szkodliwość społeczną jego czynu i lekceważenie obowiązujących przepisów .

Sąd nie dopatrył się w postawie obwinionego szczególnych okoliczności łagodzących .W tych warunkach skazał obwinionego na karę grzywny w wymiarze 400złotych i odstąpił od obciążania kosztami postępowania i opłatą. Orzeczona kara jest adekwatna do stopnia zawinienia obwinionego i odpowiada wymogom kary w zakresie prewencyjno-wychowawczego oddziaływania.